

РЕШЕНИЕ

№ 2467

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **366** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез председателя И. И. и юрк. И., срещу решение от 31.03.2020 г., постановено по нахд № 9740/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № НП -3 от 23.04.2019 г., издадено от Председателя на КЕВР, с което на [фирма], на основание чл.35, ал.1 във вр. с чл.22 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 /тридесет хиляди/ лева.

С жалбата се иска отмяна на решението на въззивната инстанция, поради противоречие с материалния закон и необоснованост. Оспорен е изводът на СРС, че отговорността на [фирма] е ангажирана незаконосъобразно, тъй като липсва елемент от фактическия състав на нарушението по чл.35, ал.1 във вр. с чл.22 от ЗРВКУ. Посочва се, че производството пред КЕВР е образувано въз основа на сигнал от публикации в средствата за масова информация и е приключило с Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г., с което на основание чл.22 от ЗРВКУ е изискано предоставяне на информация в определен срок. Касаторът възразява и срещу мотивите на въззивния съд за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени

процесуални нарушения. Посочва, че срокът за предоставяне на информация е определен еднозначно с т. 3 от диспозитива на Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. – 3 месеца от получаване на решението, като с оглед датата на получаване на акта – 27.07.2018 г., този срок е изтекъл на 29.10.2018 г., към която дата задължението не е изпълнено. Твърди се, че определеният с решението срок не е удължаван, а с писмо изх. № В-17-15-5 от 06.11.2018 г. КЕВР единствено е направила на ВиК оператора, че е задължен да предостави изискваната му информация. Сочи се, че от събраните във въззивното производство доказателства се установява, че [фирма] не е представило никаква информация в изпълнение на Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г., което деяние засяга изключително важни обществени отношения и е пречило КЕВР да упражни своевременно контрол върху дейността на дружеството. В хода на устните състезания по делото касаторът, чрез юрк. И., моли съда да уважи касационната жалба, като отмени решението на СРС и му присъди юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания от ответника адвокатски хонорар.

Ответникът - [фирма], в писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи излага и в представени по делото писмени бележки.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е възприел следната фактическа обстановка: с Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г., поставено по сигнал от публикации в средствата за масово осведомяване за нарушено водоснабдяване на [населено място], Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е дала следните задължителни указания на [фирма]:

1. [фирма] да иницира процедура за промяна в заключения по реда на Закона за водите договор за стопанисване, експлоатация и поддръжка на ВиК мрежи и съоръжения, и предоставяне на ВиК услуги на потребителите, с която да бъдат уредени взаимоотношенията на страните в случаите, когато община - член на АВиК възлага за изпълнение на трети лица строително-монтажни дейности по ВиК мрежите и съоръженията, предоставени от АВиК-Д. на [фирма] за стопанисване, експлоатация и поддръжка.

2. [фирма] да планира мерки и срокове за тяхното изпълнение по привеждане на довеждащ водопровод от ПС „П.“ до [населено място] в съответствие с разпоредбите на чл. 143, 146 и 147 от Наредба № 2/ 2005 г.

3. В срок от 3 месеца от получаване на настоящето решение [фирма] да представи информация за изпълнението на т. 1 и т. 2 от настоящето решение.

4. Копие от решението да бъде изпратено за сведение на Асоциация по ВиК - Д.. Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. на КЕВР е изпратено по пощата на [фирма], с писмо изх. № В-17-15- 5/24.07.2018 г., като известието за доставяне № RPS104007L2MXZ е получено от ВиК оператора на 27.07.2018 г.

С писмо изх. № В-17-15-5 от 06.11.2018 г. КЕВР е напомнила на ВиК оператора, че в деловодната система на комисията не е получена информация относно изпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. Изискано е от изпълнителния директор на [фирма] да представи информация относно предприетите действия по изпълнение на цитираните по-горе задължителни указания в 3-дневен срок.

Писмо изх. № В-17-15-5 от 06.11.2018 г. е получено от [фирма] на 08.11.2018 г., съгласно известие за доставка № RPS104007R26UM. Срокът за предоставяне на информацията е изтекъл на 12.11.2018 г. До 12.11.2018 г. в деловодната система на КЕВР в [населено място] не е регистрирано писмо от ВиК оператора, с което той да предоставя информацията, за която е бил задължен с писмото от 06.11.2018 г.

Въз основа на установените факти въззивният съд е формирал извод за незаконосъобразност на НП, поради противоречието му с материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изложил е мотиви, според които от дружеството е изискана информация за определени фактически действия, без обективно да е посочена връзката със съставомерен елемент от фактическия състав на разпоредбата. С решението се цели осъществяване на правен резултат, като исканата информация е пряко свързана с целения правен резултат, а не касае сигнал, жалба или предложение. Поради това СРС е приел, че твърдяното нарушение не е извършено, тъй като липсва елемент от фактическия състав на нарушението. На следващо място съдът е мотивирал извод за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Посочил е, че не може да бъде еднозначно определено кога е изтекъл срокът по т. 3 от Решението, доколкото същият е бил удължен с писмо изх. № В-17-15-5 от 06.11.2018 г., с което КЕВР напомнила на ВиК оператора, че в деловодната система на Комисията не е получена информация относно изпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. Комисията изискала от изпълнителния директор на [фирма] да представи информация относно предприетите действия по изпълнение на цитираните по-горе задължителни указания в 3-дневен срок. Според съда комисията не е поставила срок за изпълнение на задължителните указания по т. 1 и т.2 от Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г., поради което е приел, че е налице вътрешно противоречие между указанията, доколкото дружеството е задължено да предприеме действия в неопределен срок и в същото време следва в тримесечен срок да представи отчет за предприетите действия. В рамките на този срок обективно не е съществувало задължение за дружеството да предприеме конкретни действия, доколкото този срок не е обвързан със срока по т. 3, от което следва, че липсва от обективна страна състав на нарушението, за което е наложена санкцията.

Обжалваното решение е неправилно, поради противоречието му с материалния закон. Съгласно чл. 22 от ЗРВКУ КЕВР може да изисква в определен от нея срок текуща информация и документи относно изпълнението на бизнес плановете от В и К операторите, документация във връзка с ценообразуването и качеството на услугите, както и информация във връзка със сигнали, жалби, молби и предложения. Нормата на чл. 35, ал.1 от ЗРВКУ предвижда ангажиране на административнонаказателната отговорност на В и К оператор, който не предостави искана информация в случаите, предвидени в този закон, чрез налагане на имуществена санкция в размер от 30 000 до 100 000 лв. По делото е установено по категориен начин и не се спори между

страните, че с т. 3 от диспозитива на решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. от [фирма] е изискана информация за изпълнение на т. 1 и т. 2 от решението, в 3-месечен срок от получаването му. Дружеството е получило решението, но в определения срок не е представило изисканата му информация, с което е осъществило състава на нарушение по чл. 35, ал. 1 вр. чл. 22 от ЗРВКУ. Мотивите на районния съд за несъставомерност на деянието на ответното дружество са неправилни и не се споделят от настоящия касационен състав. На първо място следва да се посочи, че в обстоятелствената част на решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. изрично е посочено, че производството пред КЕВР е образувано по повод публикации в средствата за масово осведомяване, съдържащи сигнал за качеството на ВиК услугите, предоставяни от [фирма]. Именно във връзка с получените сигнали относно качеството на ВиК услугите в [населено място], с т. 1 и т. 2 от решението, на дружеството са дадени указания за извършване на конкретни правни и фактически действия, за изпълнението на които е изискана информация с т. 3 от акта. Следователно изисканата от КЕВР информация е такава по чл. 22 от ЗРВКУ, тъй като касае предприетите действия от ВиК оператора в изпълнение указания на комисията, които са дадени във връзка със сигнал относно качеството на услугите, предоставяни от дружеството. Ето защо изводът на СРС, че в случая липсва елемент от фактическия състав на нарушението, е неправилен и не кореспондира със събраните във въззивното производство доказателства. На следващо място следва да се посочи, че решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. представлява административен акт, който подлежи на обжалване по реда на АПК. В случая не са ангажирани доказателства, а и липсват твърдения, че решението е обжалвано, от което следва извод, че е подлежало на изпълнение от ответното дружество, а доводите за незаконосъобразност на дадените с него указания по т. 1 и т. 2 не подлежат на разглеждане в производството по обжалване на НП.

Неправилен е и изводът на районния съд за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Срокът за изпълнение на указанието за предоставяне на информацията е ясно и еднозначно определен с т. 3 от решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. – 3-месечен, считано от датата на получаването му от ВиК оператора -27.07.2018 г., и е изтекъл на 27.10.2018 г. – събота, неприсъствен ден, поради което правилно в НП като дата на извършване на нарушението е посочена 29.10.2018 г. – първият присъствен ден. В този срок ответникът не е изпълнил задължението да представи изисканата му информация, а мотивите на районния съд, че срокът е бил удължен с писмо изх. № В-17-15-5 от 06.11.2018 г. не съответстват на събраните по делото доказателства и са неправилни. С посоченото писмо КЕВР напомнила на ВиК оператора, че в деловодната система на комисията не е получена информация относно изпълнение на задължителните указания, дадени с Решение № Ж-542 от 19.07.2018 г. и е изисквала от изпълнителния директор на [фирма] да представи информация относно предприетите действия по изпълнение на цитираните по-горе задължителни указания в 3-дневен срок. В писмото не е посочено, че се удължава срокът, определен с решението, още повече че същият е изтекъл преди датата на съставяне, съответно връчване на писмото от 06.11.2018 г., с оглед което по никакъв начин не може да се приеме, че е налице удължаване или промяна на 3-месечния срок. Липсата на определен срок за изпълнение на т. 1 и т. 2 от решението не може да обоснове извод за правомерно неизпълнение на задължението за предоставяне на информация, за което е налице конкретно определен срок. Какво би било съдържанието на информацията за

изпълнението на задълженията по т. 1 и т. 2 от решението в случая не подлежи на обсъждане. ВиК операторът би изпълнил задължението си по т. 3 и при отговор, в който се посочва, че не са изпълнени указанията по т. 1 и т. 2 от решението, поради липса на определен за това срок.

Обжалваното решение подлежи на отмяна, поради противоречието му с материалния закон. Съгласно чл. 222, ал. 1 от АПК, приложим във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

По изложените по – горе в решението мотиви настоящият касационен състав приема, че с деянието си [фирма] е осъществило състав на нарушение по чл. 35, ал. 1 вр. чл. 22 от ЗРВКУ, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му, като е наложена имуществена санкция в минимален размер, предвиден с чл. 35, ал. 1 от ЗРВКУ.

В случая не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално по своя характер и липсата на вредни последици не обосновава извод за маловажност. В същото време не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, а с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, свързани с регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от В и К оператори, нарушението има особена социална значимост и сравнително висока степен на обществена опасност.

С оглед изхода на спора в полза на КЕВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 31.03.2020 г., постановено по нахд № 9740/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № НП -3 от 23.04.2019 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на [фирма], на основание чл. 35, ал.1 вр. чл. 22 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 /тридесет хиляди/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: